

शुक्लं शिल्पनैपुण्यम् । तैजसज्जानि तैजसुक्तजलस्य
प्रयोगः । चकारात् तयोः प्रथमं प्रयोगोऽपि । तथाच
विज्ञानशिरोमणी “उत्कीर्तनेनिसव वा परिती
यदनेन संबन्धम् । तदुपरि तावदवाद्यं ज्ञत्वा सुप्तिरे
रवं क्षिमेत् तावत् । यावद्भूषैकपात्रे क्षिप्तजलं नान्यतो
जाति । पिष्टितम्बिष्टं तदतश्चक्रं भवति सव जल-
कटम् । ताम्रादिनक्षत्राङ्गु मण्डपनक्षत्रान्पूर्वम् । एकं
कुण्डलज्जालनिर्हीतयमयं तथोक्तम् च बहिः । युगप-
त्पुष्पं चेत् च नवेन कुण्डलाहङ्गः पतति । नेत्रां वृद्धा
वटिकाचक्रं जलवन्मयं तथा धार्यम् । नक्षत्रप्रभुत-
वर्धितं पतितं यथा तद्वटीमध्ये भवति । ततस्तत् वततं
पूर्ववटीभिः वनाकटम् । अत्रपुनः कञ्चुदकं कुण्डे
याति प्रवाहिन्या । इति । बीजानि केचन तद्वटीज
प्रयोगः । पीयूषी धूमिप्रयोगास्तुोक्ताः प्रयोगाः ।
अपिपञ्चात् प्रयोगेषु सुगमतरा इत्यर्थः । दुर्गभाः अवा-
धारयन्नेन मन्त्रैः वरुणमन्त्रा इत्यर्थः । अन्वया
प्रतिपत्तौ अयं वरुणां प्राचुर्यपतेः । रवं अयं वरु-
विद्या सप्तज्ञाननिर्वाहजनैः फिक्कुराख्यैः वरुण-
भ्यधेति । कुण्डविद्यात्यादत्त विज्ञाराहयोग इति
संबन्धः” रक्तम् ।

अथ कपावाख्यं जलयन्त्रम्

“ताम्रपात्रमधश्चिह्नं स्वस्तं कुण्डेऽनवात्मनि । वटिर्मज्ज-
त्वहीराले स्फुटं वन्नं कषाचकम्” मू० “यत् ताम्रपटितं
पात्रमधश्चिह्नमधोभागे चिह्नं यथा तत् । अन्वयात्मनि
निर्गटं जलं विद्यते यस्मिन् तादृशे कुण्डे वटिर्ज्ञाये
न्यस्तं धारितं वटिहीराले नावताहीराले वटिः वटि-
वारमेव न न्यूनाधिकं मज्जति । अधश्चिह्नमार्गेण
जलमगमनेन जलपूर्वतया निमग्नं भवति । तत् कपाचक्रं
वटवत्पुष्पानां वपावपदवाख्यात् वटाधस्तनाधोकारं
यन्त्रं वटीयन्त्रं स्फुटं सृष्टम् तद्वटनं त “शुक्लस्य
दिग्भिर्विहितं पथैर्वत् वटकुण्डोच्चं द्विगुणजतायम् ।
तदन्वया वटिपथैः प्रपूर्वं पात्रं वटाधोप्रतिपत्तं वटी
कात् । वत्प्रयनावतवनिर्मिता वा हेमः यथाका
चवटवत्वा कात् । विहं तदा प्राक्तनमल पात्रं प्रपूर्वते
नादिकषाण्डु भिक्षात्” मू० । इति व्यासम् । नगवता त
सृष्टस्तम् । अथ यद्गुण्यं द्विगुणं वाचजानां नान्य
हेत्वाह रक्तम् । “नरवन्नं तथा वाधु दिवा च विमले
रसौ । आवाधवाधनेः प्रोक्तं आवाधपनसुक्तम्” मू० ।

देवताभेदे पूजाधारयन्त्राणि धारयन्त्राणि च तन्मन्त्रा-
रोक्तानि दृश्यानि । तन्मन्त्राख्याणि तन्मन्त्राणि यथा
“काशीररोचनावाचाक्षगेभनदचन्दनेः । विहिक्षे-
हेमलेखन्या यन्त्राय्येतानि देशिकः । शौर्ये राजते
पत्ने भूजे वा वरुणानिखेत् । अथ वा ताम्रपत्ने वा
मुटिकीकृत्य धारयेत् । वायव्यीयं सुर्ये कात् रौप्ये
विंशतिवारिचम् । भूजे द्वादशवर्षाणि तदर्थं ताम्र-
पट्टके” । इत्यभेदस्य तत् तस्याधार्यतोक्ता यथा
“मूनिष्ठात् यवमृष्टं यन्त्रं निर्वीक्ष्यवत्तम् । पि-
दीर्घं वटितं मन्त्रो वन्नं नैव च धारयेत्” ।

यन्त्रक मन्त्रमित्र इत्यर्थं वत् । (कुंद्) द्वादशमन्त्रमभेदे
यन्त्रगृह म० इत० । तैजसयन्त्रावने (चानिचर) हेमच० ।
यन्त्रगोला उ० यन्त्रमित्र ज्योतिषकात्मनोचयन्त्रमित्र
मोक्षवर्तुलः । वटावभेदे (मटर) यन्त्रम् ।
यन्त्रम् म० वलि-स्युट् । निवन्ने २२वर्षे १२वर्षे च मेदि-
युक् । शरीरवासां ली टाप् ।

यन्त्रपेयसी ली वन्त्रेव विमलेऽनवा विम-वरवे स्फुट-
लीप् । (वातां) वेपथयन्त्रे जटा० ।

यम मैथुने भा० पर० वक्त० अनिट् । यमति अया(य)वीत् ।
यम उपरतोः भा० पर० वक्त० अनिट् यन्त्रति अयंवीत् ।
उदित् क्वा वेट् । यमित्वा यत्वा वक्तः ।

आ+दीर्घीकरणे व्यास० । उप+विवाहे व्यास० ।

यके परिवेषणे सु० उ० वक्त० वेट् वा वटा० । यमवति
याम्यति अयीयन्त् त अयवानत् त ।

यम पु० यम-वज् । “अहिंसा इत्यवचनं ब्रह्मचर्यमकृत्कता ।
अस्तिथमिति पञ्चते यमाख्यानि व्रतानि च” इत्युक्ते
१ अहिंसादौ तत्र देहनालसाध्यम् आचम्यप्रकमयप्रकार्यं
नित्यं कार्यमिति अमरः इन्द्रियादीनां संयमने च ।
यमयति कृप् । प्राणिनां शुभाशुभकर्मावृत्तारेण दण्ड-
विधायक ईश्वरनिमुक्ते दक्षिणस्थे १२वर्षे पु० अमरः ।
तत्कालिकसात् ४काले च । आहत्येन यमवन्मित्रिनि
१ यमो १ एकगमजायमानं यमजे लि० मेदि० । ७ हित-
संख्यावां दवमदेवताके भरचोनचले ज्यो० ।

द्विपाचयमभेदाः चतुर्दश मन्त्रिपु० उक्ता यथा

“यमाव धर्कराजाव चतुर्षु चान्तराव च । वैवस्वताव
वाचाव सर्वभूतचवाव च । श्रीकृष्णराव दन्ताव नीलाव
परमेष्ठिने । इन्द्रोदराव चित्ताव चित्तपुत्राव वै नमः” ।
बीजावचनाव पात० क० भा० चत्ता यथा